

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการปลูกถั่วเหลืองโดยการลด
ต้นทุนการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายเดชพล กล่อมจอหอ

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์กฤษิน ศรีมงคล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. รุจ ศิริสัตย์กษณ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรินทร์ธร คชศิลา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลืองในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผ่านการอบรมการลดต้นทุนการผลิต พร้อมทั้งศึกษาสภาพการปลูกและการตลาดถั่วเหลือง ตลอดจนความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการลดต้นทุนการผลิตและเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการลดต้นทุนการผลิตถั่วเหลือง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ เกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ในพื้นที่ 4 อำเภอคือ อำเภอพร้าว อำเภอแม่ริม อำเภอสันทราย และอำเภอเวียงแหง จำนวน 2,671 คน โดยเจาะจงบุคคลเป้าหมาย รวมทั้งสิ้น 190 ราย รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 43.73 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.37 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน และมีรายได้ทั้งหมดของครอบครัวเฉลี่ย 147,155 บาทต่อปี คิดเป็นรายได้จากการปลูกถั่วเหลืองทั้งหมดของครัวเรือนเฉลี่ย 29,036 บาทต่อปี เกษตรกรส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองพื้นที่เป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ ใช้แรงงานเกษตรจากคนในครัวเรือนเฉลี่ย 3.78 คน และใช้

แรงงานจากการจ้างเฉลี่ย 1.44 คน มีการรับรู้ข่าวสารในเรื่องการลดต้นทุนการผลิตด้วยเหลือจากเพื่อนบ้านมากที่สุด

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกในฤดูฝน ช่วงต้นเดือนสิงหาคมและเก็บเกี่ยวช่วงต้นเดือนธันวาคม ในฤดูแล้งเกษตรกรจะปลูกช่วงต้นเดือนธันวาคมและเก็บเกี่ยวต้นเดือนเมษายน เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ โดยได้ผลผลิตถั่วเหลืองทั้งหมดส่วนใหญ่ไม่เกิน 2,000 กิโลกรัม ราคาซื้อขายผลผลิต 11.5 บาทต่อกิโลกรัม และใช้พันธุ์เชียงใหม่ 60 เป็นพันธุ์ปลูกในอัตรา 12 กิโลกรัมต่อไร่ วิธีปลูกโดยใช้การกระหุงหลุม ส่วนการให้น้ำในฤดูฝนจะอาศัยน้ำฝนตลอดฤดูกาล ในฤดูแล้งจะอาศัยน้ำจากแหล่งชลประทานโดยการให้น้ำตั้งแต่ 15-20 ครั้ง และเกษตรกรเลือกใช้ปุ๋ยเคมีทั้งหมด โดยชนิดของปุ๋ยที่ใช้คือ สูตร 15-15-15 และสูตร 13-13-21 ให้จำนวน 2 ครั้งในอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ สารเคมีฆ่าแมลงที่ใช้คือชนิดครอไพริพอส อัตราที่ใช้ 40 ซีซีต่อน้ำ 15-20 ลิตร พ่น 1 ครั้งต่อไร่ สารเคมีโรตพืชที่ใช้คือ ชนิดเมทาแลกซิล ในอัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 15-20 ลิตร พ่น 1 ครั้งต่อไร่ สารเคมีวัชพืชที่ใช้คือ ชนิดพาราควอท อัตรา 120 ซีซี ต่อน้ำ 15-20 ลิตร พ่น 2 ครั้งต่อไร่ และเกษตรกรเลือกจำหน่ายผ่านทางพ่อค้าคนกลางทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตก่อนฝักและหลังฝักอบรมพบว่า เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายลดลงในเรื่องของ การใช้สารเคมี การใช้ปุ๋ยเคมีและการปรับสภาพพื้นที่ก่อนปลูก

ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการลดต้นทุนการผลิต พบว่า เกษตรกรเห็นด้วยอย่างมากต่อการปลูกถั่วเหลืองโดยการลดต้นทุนการผลิต ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของการปลูก โดยการลดต้นทุนการผลิต ได้แก่ เมล็ดพันธุ์มีราคาแพงคุณภาพต่ำ ปัญหาเกี่ยวกับดินแข็ง แผลงศัตรูพืชเข้าทำลาย ปุ๋ยและสารเคมีราคาแพง การขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ราคาซื้อขายต่ำและไม่แน่นอนโดยถูกพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ ดังนั้น หน่วยงานทางภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องออกมาให้คำแนะนำการคัดเมล็ดพันธุ์ดีไว้ทำพันธุ์

Independent Study Title Farmers' Opinions Towards Reduced Cost for Soybean Production in Chiang Mai Province

Author Mr. Datapon Klomjoho

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Katin Srimongkol Chairperson

Assoc. Prof. Dr. Ruth Sirisunyaluck Member

Asst. Prof. Karintorn Kochsila Member

ABSTRACT

The purpose of this research were to study factors of socio-economic and personal of the farmer concerning cost reduction on soybean production in Chiang Mai province after training, and to study the soybean marketing as well as to study problems found from opinion of the farmer.

The sample composed of 2, 671 farmers in Praow, Mae-Rim, Sansai and Vienghang district, Chiang Mai province and qualify 190 samples were selected to collect the data, after that, questionnaires, frequency, percentage, minimum, maximum, arithmetic mean and standard deviation were used to analyze the statistical data.

From the research revealed that most of the farmer were male, average age of 43.73 year, grade 6 education, having average 5.37 family member, average income in the amount of 147,155 Bath yearly and 29,036 Bath income were from soybean production. They do farming in the area of 6-10 rais by using average 3.78 labors and temporary employ 1.44 labors. Concerning cost reduction on soybean production was from the neighbor.

The most farmers do this farming during rainy season (August-December) and off season (December-April) in the area of 6-10 rais, for each sample which can produce average 2,000 Kgs of soybean with selling rate at 11.5 Bath/Kgs. Of this, Chiang Mai 60 variety used 12 kgs/rai was mostly planted using rain or irrigation water supply (15-20 water application during dry season). For fertilization, 15-15-15 and 13-13-21 chemical fertilizer were used for 2 time at 30 kgs/rai while Crofiriphros pestiside for 1 time at 15-20 litre/rai and chemical weed Metalacsil and Paraquot were used for 1 and 2 time mixing in the ratio of 40 cc/15-20 ltr water and 120 cc/15-20 ltr. water respectively. The most farmers informed about selling their soybean to the broker and after attend training, the cost reduction on soybean production was reduced resulting from lower amount of chemical pestiside, chemical fertilizer and land scaping.

Toward opinion of the farmers, most of them agree on reduced cost for soybean production. The problem of cost reduction were from low seed quality, hard soil, high cost of chemical fertilizer and pestiside, drought, and unbalance selling cost by the broker, and the government agency should recommended good quality of seed.